

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Neagu Eugeniu xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.08.2017 – 27.12.2017;

Instanța de apel: 31.01.2018 – 22.03.2018;

Instanța de recurs: 15.06.2018 – 09.10.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 decembrie 2017, în temeiul prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Neagu Eugeniu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. art. 44, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 8 (opt) luni închisoare;
- 217 alin. (2) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 1 (unu) an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Neagu Eugeniu, la 22 iunie 2017, în perioada de timp cuprinsă între ora 09:00 și 18:00, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, prin participare simplă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin metoda manipulării

interiorului mecanismului cilindric al lacătului ușii de la intrare, a pătruns în apartamentul nr. xxxxx al blocului locativ amplasat pe adresa xxxxx, unde, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, asigurându-se că nu este văzut de nimeni, a sustras pe ascuns numeroase bunuri materiale, cauzând părții vătămate Țauleanu Anna o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 25000 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 44, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin participație simplă de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Tot el, Neagu Eugeniu, urmărind scopul păstrării substanțelor narcotice pentru consum propriu, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a dobândit comprimate de culoare portocalie împachetate în blister cu inscripția „TRAMAL Retrad 200”, care conțin substanțe psihotrope și sunt utilizate în scopuri medicinale, unde în lipsa prescripției medicului de profil a adus substanța dată în locuința sa amplasată pe adresa xxxxx, unde intenționat le-a păstrat fără scop de înstrăinare, folosindu-le pentru consum propriu până la 17 iulie 2017, ora 11:20, când Neagu Eugeniu fiind condus de colaboratorii de poliție în incinta Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău pentru a fi anchetat pe cauză penală nr. 2017031188, unde urma a fi audiat ca bănuit.

Tot atunci, Neagu Eugeniu, deținând asupra sa comprimatele menționate și în timpul discuției avute cu agenții statului, în pachetul de țigări a lui au fost observate substanțele narcotice nominalizate, urmare a cărui fapt pe motivul existenței unei bănuieli rezonabile de păstrare a substanțelor psihotrope interzise în circuitul civil, ce către colaboratorii de poliție din cadrul Inspectoratului de poliție al sect. Buiucani, mun. Chișinău, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 iulie 2017, de la Neagu Eugeniu a fost ridicat blisterul cu inscripția „TRAMAL Retrad 200”, în care se aflau trei comprimate de culoare portocalie.

Ulterior, prin raportul de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-4823 din 14 septembrie 2017, s-a stabilit că în fragmentul blister cu inscripția „TRAMAL Retrad 200”, în care se conțin trei comprimate de culoare portocalie, depistate și ridicate de la Neagu Eugeniu, constituie „Tramadol” care se atribuie la substanțe psihotrope, cu masa totală de 0,6 g.

Totodată, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, pct. 122, constituie proporții mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative - circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea analoagelor substanțelor narcotice săvârșită în proporții mari.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea individualizării pedepsei penale, cu rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care lui Neagu Eugeniu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 44, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 217 alin. (2) Codul penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 an cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, precum și încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare aferente efectuării constatării tehnico-științifice nr. 34/12/I-R-4823 din 14 septembrie 2017, în sumă de 1680 lei. În rest, a solicitat ca sentința să fie menținută.

În argumentarea cererii de apel procurorul a invocat, că prima instanță la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia.

Apelantul a menționat că infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor, comparativ cu alte infracțiuni din capitolul VIII Cod penal, prezintă un pericol sporit pentru societate și pedeapsa penală pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie justă, adică să fie respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului.

A remarcat, că dispunând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul din start nu-și recunoștea vinovăția și nu s-a căit de cele săvârșite până la etapa dezbaterilor judiciare; a încercat să inducă în eroare organul de urmărire penală prin înaintarea unor versiuni vădit neveridice, ceea ce a creat impedimente în activitatea de investigare a infracțiunii; că fapta incriminată a fost săvârșită cu antrenarea altor persoane la consumul ilicit de droguri. Prin asemenea acțiuni, inculpatul Neagu Eugeniu tolerează traficul ilicit de substanțe narcotice și activitatea criminală de desfacere a drogurilor pe teritoriul Republicii Moldova.

A mai invocat apelantul, că instanța de judecată nu a ținut cont de persoana inculpatului, nu a efectuat o analiză amplă a personalității lui Neagu Eugeniu, care evident și-a educat un sistem degradat de valori sociale, nefiind angajat, fără studii finisate, astfel că activitatea infracțională este preferată de către acesta în defavoarea efortului fizic intelectual la un loc de muncă remunerat pe baze legale, fiind nejustificată pedeapsa cu suspendarea condiționată a acesteia.

De asemenea, inculpatul anterior a mai săvârșit și alte infracțiuni grave, a demonstrat neconștientizarea gradului de pericol social al faptelor săvârșite.

Prima instanță nu a motivat argumentele care au stat la baza concluziei privind dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Totodată, instanța de judecată nejustificat a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statutului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea constatării tehnico-științifice, în sumă de 1680 lei.

3.1. *Partea vătămată Țauleanu Anna*, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de stabilirea pedepsei lui Neagu Eugeniu în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Neagu Eugeniu, recunoscut vinovat de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 1 an și 8 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, partea vătămată a indicat că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă, deoarece Neagu Eugeniu este consumator de substanțe psihotrope și este dependent de ele, se află la evidență la medicul narcolog. Ultimul a acționat cu intenție premeditată, ceea ce sporește gradul de pericolozitate al faptei săvârșite, deoarece el a meditat asupra modalității de săvârșire a infracțiunii, a avut înțelegere prealabilă cu o altă persoană și nemijlocit a săvârșit această infracțiune în participație simplă.

Prima instanță nu a ținut cont de pericolozitatea inculpatului, de faptul că acesta nu și-a cerut scuze și nu s-a căit de cele săvârșite, ci din contra, a manifestat comportament agresiv față de ea, vorbind necenzurat, are antecedente penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, au fost admise apelurile, casată integral sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Neagu Eugeniu *în temeiul prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. art. 44, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 8 (opt) luni închisoare;
- art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani

4.1. În primul rând instanța de apel a stabilit, că prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 decembrie 2017 (f.d. 127-128, vol.I), cauza penală nominalizată a fost disjungată într-o procedură separată, dat fiind faptul că Neagu Eugeniu a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală (f.d. 126, vol.I), iar în privința inculpatului Șveț Igor, care nu a recunoscut vinovăția în cele incriminate, cauza a fost transmisă spre judecare în ordine generală unui alt complet de judecată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prima instanță a încălcat prevederile art. 6 CEDO și art. art. 8, 384 alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1)-4), 394 alin. (1), pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, întrucât deși a examinat cauza penală numai în privința învinuirii și constatării vinovăției lui Neagu Eugeniu, în sentință a constatat fapta comiterii infracțiunii de către Neagu Eugeniu și prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Șveț Igor, fără a ține cont că în privința celui din urmă cauza a fost disjungată într-o procedură separată, care la moment

se află în proces de examinare în prima instanță, iar o sentință de condamnare în acest sens nu a fost emisă.

4.2. Așadar, instanța de apel a constatat în fapt, că Neagu Eugeniu, la 22 iunie 2017, în perioada de timp cuprinsă între ora 09:00 și 18:00, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu încă o persoană, în privința căreia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, prin participație simplă, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin metoda manipulării interiorului mecanismului cilindric al lacătului ușii de la intrare, a pătruns în apartamentul nr. xxxxx al blocului locativ amplasat pe adresa xxxxx, unde, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, asigurându-se că nu este văzut de nimeni, a sustras pe ascuns numeroase bunuri materiale, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Țauleanu Anna o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 25000 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 44, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin participație simplă de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Tot el, Neagu Eugeniu, urmărind scopul păstrării substanțelor narcotice pentru consum propriu, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a dobândit comprimate de culoare portocalie împachetate în blister cu inscripția „TRAMAL Retrad 200”, care conțin substanțe psihotrope și sunt utilizate în scopuri medicinale, unde în lipsa prescripției medicului de profil a adus substanța dată în locuința sa amplasată pe adresa xxxxx, unde intenționat le-a păstrat fără scop de înstrăinare, folosindu-le pentru consum propriu până la 17 iulie 2017, ora 11:20, când Neagu Eugeniu fiind condus de colaboratorii de poliție în incinta Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău pentru a fi anchetat pe cauză penală nr. 2017031188, unde urma a fi audiat ca bănuit.

Tot atunci, Neagu Eugeniu, deținând asupra sa comprimatele menționate și în timpul discuției avute cu agenții statului, în pachetul de țigări a lui au fost observate substanțele narcotice nominalizate, urmare a cărui fapt pe motivul existenței unei bănuieli rezonabile de păstrare a substanțelor psihotrope interzise în circuitul civil, ce către colaboratorii de poliție din cadrul Inspectoratului de poliție al sect. Buiucani, mun. Chișinău, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 iulie 2017, de la Neagu Eugeniu a fost ridicat blisterul cu inscripția „TRAMAL Retrad 200”, în care se aflau trei comprimate de culoare portocalie.

Ulterior, prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/I-R-4823 din 14 septembrie 2017, s-a stabilit că în fragmentul blister cu inscripția „TRAMAL Retrad 200”, în care se conțin trei comprimate de culoare portocalie, depistate și ridicate de la Neagu Eugeniu, constituie „Tramadol”, care se atribuie la substanțe psihotrope, cu masa totală de 0,6 g.

Totodată, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin

astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, pct. 122 constituie proporții mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative - circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea analoagelor substanțelor narcotice săvârșită în proporții mari.

4.3. Având în vedere că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, instanța de apel a remarcat, că prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, urmează să se stabilească noi limite cu care va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, reducând cu 1/3 din limita minimă și maximă a pedepsei închisorii prevăzută de sancțiunile art. 186 alin. (2) și art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-se noi limite potrivit cărora limita minimă aplicabilă pentru art. 186 alin. (2) Cod penal, constituie 3 luni, iar limita maximă aplicabilă - 2 ani 8 luni, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, limita minimă - 3 luni, iar limita maximă aplicabilă constituie 8 luni închisoare.

Cu referire la prevederile art. art. 6, 7, 61, 75-78, 90 Cod penal, instanța de apel a apreciat gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, care se clasifică conform prevederilor art. 16 alin. (2), (3) Cod penal, ca infracțiune ușoară (art. 217 alin. (2) Cod penal) și mai puțin gravă (art. 186 alin. (2) Cod penal), de principiul umanismului, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, este la prima sa abatere de la legea penală (f. d. 50, vol.I), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f. d. 52, 53, vol. I), a achitat integral prejudiciul material părții vătămate (f. d. 35, vol. I), acțiune civilă nu a fost înaintată, inculpatul a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer, cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

La fel, prin prisma art. 76 Cod penal, au fost stabilite circumstanțe atenuante - căința sinceră, recuperarea integrală a prejudiciului părții vătămate, iar conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate afirmațiile procurorului cu referire la greșita individualizare a pedepsei și aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că în coraport cu faptele săvârșite, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate, scopul pedepsei penale poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune conform art. 90 Cod penal.

La această concluzie instanța de apel a ajuns luând în considerație faptul că Neagu Eugeniu anterior nu a fost judecat, a recunoscut integral vinovăția, s-a căit sincer, a recuperat benevol și integral prejudiciul cauzat, fapt indicat de către partea vătămată Țauleanu Anna în ședința primei instanțe, care a declarat că nu are careva pretenții față de inculpat, de comportamentul inculpatului până la săvârșirea infracțiunii și după comiterea ei.

4.4. Cu referire la cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, instanța de apel

a considerat că aceasta nu și-a găsit confirmare la judecarea apelului, or, prin prisma art. art. 227-229 Cod de procedură penală, sumele solicitate nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatului Neagu Eugeniu.

Așadar, instanța de apel a menționat că raportul de expertiză, prin care a fost stabilită starea tehnică a lacătului depistat la locul comiterii infracțiunii, a fost ordonată (f. d. 37, vol. I) prin ordonanța procurorului de numire a expertizei traseologice din 24 iunie 2017, care a fost emisă în vederea determinării modalității de săvârșire a infracțiunii.

Prin urmare, ordonatorul expertizei la caz este organul de urmărire penală, care în baza art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a dispus efectuarea expertizei judiciare în mod obligatoriu, pentru constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, deoarece prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat în sumă de 1680 lei, suportate pentru efectuarea expertizei traseologice, reprezintă cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar.

5. Procurorul, în termenul stabilit de lege, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile judiciare și individualizarea pedepsei cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul menționează că instanța de apel nu a luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680 lei la realizarea constatării tehnico-științifice, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. art. 227-229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt.

De asemenea remarcă, că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- prin modificările survenite în Codul de procedură penală în vigoare din 09 februarie 2018, legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală și deci norma legală care institua obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale a fost exclusă;

- astfel, statul deja nu mai are obligația imperativă a suporta acele plăți la efectuarea expertizelor în cauzele penale, luat în coraport cu dispoziția art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, or, aceste cheltuielile au fost suportate de către stat doar din cauza că a fost comisă infracțiunea în cauză;

- este de părerea că instanța de apel a omis din vedere prevederile art. 4 alin. (1) Cod de procedură penală, și faptul că legea procesual penală nu are caracter retroactiv.

Mai susține recurentul că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. art. 61, 75 Cod penal și la aplicarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, consecințele survenite și de comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal.

În opinia recurentului instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- infracțiunea săvârșită este de o rezonanță socială sporită;
- prin soluția dispusă de instanța de apel nu a fost atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor în art. 217 alin. (2) Cod penal, or, inculpatul prin acțiunile sale ilegale a atentat asupra sănătății publice și conviețuirii sociale;
- impactul pedepsei asupra societății și persoanelor care sunt predispuse spre comiterea infracțiunilor analogice.

Conform art. 76 Cod penal, raportat la art. 78 alin. (1) Cod penal, prezența circumstanțelor atenuante oferă dreptul de a redoza pedeapsa principala, începând reducerea de la maximul sancțiunii.

Circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză și puse la baza stabilirii pedepsei principale, nu mai pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Judecând recursul declarat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal conchide că sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, procurorul consideră că instanțele de fond neîntemeiat i-au stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75-78, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului este deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. art. 44, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a stabilit noi limite de pedeapsă aplicabile în privința inculpatului Neagu Eugeniu, și anume pentru art. 186 alin. (2) Cod penal, limita minimă constituie 3 luni, iar limita maximă aplicabilă - 2 ani 8 luni, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, limita minimă - 3 luni, iar limita maximă aplicabilă constituie 8 luni închisoare.

Practica judiciară constantă statuează, că prin sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal atestă, că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație, că Neagu Eugeniu și-a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise, a solicitat examinarea pricinii în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;

- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria infracțiunilor ușoare (art. 217 alin. (2) Cod penal) și mai puțin grave (art. 186 alin. (2) Cod penal), de personalitatea infractorului, care anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, a achitat integral prejudiciul material cauzat părții vătămate, de lipsa circumstanțelor agravante și identificarea circumstanțelor atenuante – căința sinceră și recuperarea integrală a prejudiciului părții vătămate.

În contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul a înțeles pericolul social al acțiunilor sale infracționale.

În contextul celor expuse, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, instanța de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Distinct de considerentele expuse, Colegiul penal stabilește și faptul că recurentul invocă drept temei pentru declararea recursului și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă sub acest aspect criticile sale se referă doar la soluția instanței de apel în partea ce ține de respingerea solicitării acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 lei.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ajungând corect la concluzia respingerii ca neîntemeiată a solicitării procurorului privind încasarea în beneficiul statului din contul inculpatului a sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a

expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, alin. (3) al aceleiași norme prevede, că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile:

1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță;

2) cheltuielile de cazare;

3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal;

4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței.

(2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

(5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a reținut, că raportul de expertiză nr. 34/12/1-R/4113 din 26 iulie 2017 (f. d. 42-45, vol. I), prin care a fost stabilită starea tehnică a lacătului depistat la locul comiterii infracțiunii, a fost ordonată prin ordonanța procurorului de numire a expertizei traseologice din 24 iunie 2017 (f.d. 37, vol.I), care a fost emisă în vederea determinării modalității de săvârșire a infracțiunii.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (3) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14 aprilie 2016, în vigoare din 10 decembrie 2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele speței, Colegiul penal conchide că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie

cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Așadar, instanța de recurs atestă, că instanța de apel întemeiat a reținut, că aceste cheltuielile sunt suportate de către organul de urmărire penală, care și are atribuția de a administra probele în vederea probării/combaterii acuzației aduse, însă aceste cheltuieli nu sunt de natura de a pune pe seama statului costuri suplimentare, sau exagerate, iar cheltuielile pentru efectuarea expertizei întru stabilirea modalității de săvârșire a infracțiunii, sunt evidente și necesare pentru a demonstra existența/lipsa bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar erorile de drept invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu au fost constatate la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui Neagu Eugeniu xxxxx.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **08 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor